

— decanaat Ieper - Poperinge

Aperitief: Casting Crowns – Scars in Heaven (2021)

<https://www.youtube.com/watch?v=qCdevloDE6E>

If I had only known the last time would be the last time
I would have put off all the things I had to do
I would have stayed a little longer, held on a little tighter
Now what I'd give for one more day with you

Cause there's a wound here in my heart where something's missing
And they tell me that it's going to heal with time
But I know you're in a place where all your wounds have been erased
And knowing yours are healed is healing mine

The only scars in heaven, they won't belong to me and you
There'll be no such thing as broken and all the old will be made new
And the thought that makes me smile now even as the tears fall down
Is that the only scars in heaven are on the Hands that hold you now

I know the road you walked was anything but easy
You picked up your share of scars along the way
But now you're standing in the sun, you've fought your fight and your race is run
The pain is all a million miles away

Hallelujah, Hallelujah.
Hallelujah, for the Hands that hold you now

There's not a day goes by that I don't see you
You live on in all the better parts of me
Until I'm standing with you in the sun,
I'll fight this fight and this race I'll run
Until I finally see what you can see

Als ik had geweten dat de laatste keer de laatste keer zou zijn
Dan had ik alles wat ik moest doen uitgesteld
Was nog wat langer gebleven, hield iets steviger vast
Wat zou ik er nu voor over hebben om nog een dag met jou te hebben

Want er is een wond hier in mijn hart waar er iets te kort is
En ze zeggen me dat het met de tijd zal genezen
Maar ik weet dat je op een plek bent waar al je wonden zijn uitgewist
En weten dat de jouwe genezen zijn, geneest de mijne

De enige littekens in de hemel, ze zullen niet van mij en jou zijn
Er zal niet zoiets bestaan als gebroken zijn en al het oude zal nieuw worden gemaakt
En de gedachte die me nu doet glimlachen, zelfs terwijl de tranen vloeien
Is dat de enige littekens in de hemel op de Handen zijn die je nu vasthouden

Ik weet dat de weg die je bewandelde allesbehalve gemakkelijk was
Je hebt onderweg je deel aan littekens opgelopen
Maar nu sta je in de zon, je hebt je strijd gestreden en je levensloop gegaan
De pijn is miljoenen kilometers ver weg

Halleluja, halleluja.
Halleluja, voor de handen die je nu vasthouden

Er gaat geen dag voorbij dat ik je niet zie
Je leeft voort in al mijn betere delen
Tot ik met jou in de zon sta,
Zal ik deze strijd voeren en mijn weg gaan
Tot ik eindelijk zie wat jij kunt zien

Intredelielied: ZJ 406 Kondig het aan

<https://www.youtube.com/watch?v=k8QSNCRM2u0>

Kondig het aan: De Heer is verrezen,
zeg aan de wereld dat Jezus leeft.
Dit is de weg die Hij heeft gewezen;
dit is de waarheid die Hij geeft;
dit is het leven voor alle eeuwen!
Alleluia! Christus leeft.

Zing nu een lied van vreugde en vrede,
zing nu een lied van barmhartigheid.
Alle verdriet en pijn zijn geleden,
al wie verdrukt is wordt bevrijd.
Laat aan wie treuren uw blijdschap weten.
Alleluia! Christus leeft.

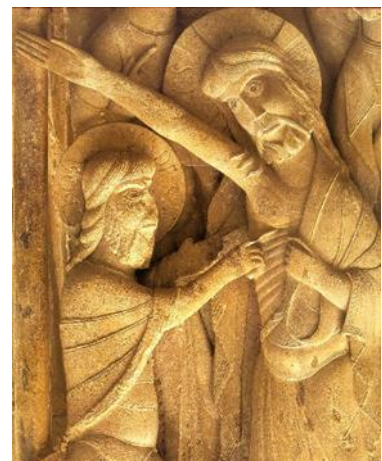
Leef in uw hart met volle vertrouwen,
Hoop op een toekomst voor iedereen,
Steun voor wie zwak is, troost voor wie rouwen,
Vriendschap en goedheid om u heen.
Liefde volstaat om een wereld op te bouwen.
Alleluia! Christus leeft.

Welkom:

De gebeurtenissen bij het graf zijn achter de rug.
Jezus is ook reeds verschenen aan enkele vrouwen.
Maar voor de leerlingen is het nog steeds geen Pasen geweest.
Hun Paasfeest speelt zich af ná Pasen, vandaag,
wanneer de verrezen Heer bij hen binnenkomt,
ondanks alle sloten op deuren en vensters.

We kunnen ons afvragen in hoeverre Pasen
reeds werkelijkheid is geworden in ons persoonlijk leven.
Of Pasen ook voor ons slechts een zaak is geweest
van loze geruchten en ontroerende verhalen,
die uiteindelijk weinig om het lijf hadden.

Mocht dat zo zijn, dan doen wij er goed aan
bij het begin van deze viering
de Heer om vergeving te vragen.

Gebed om Gods ontferming:

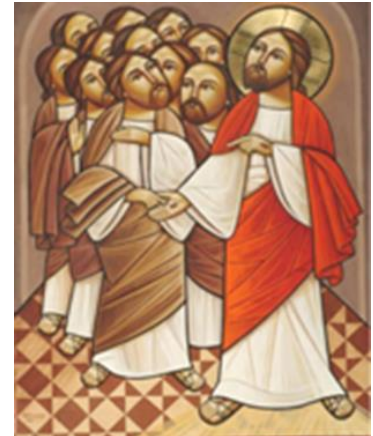
Misschien behoren we
tot het slag van de eeuwige twijfelaars,
draaien we rond de pot, onzeker over onszelf,
het slag dat alles in vraag stelt.
Toch hopen wij de Levende Heer te mogen zien.
Daarom bidden we: Heer, ontferm U over ons.

Misschien behoren we
tot het slag van de zelfverzekerden die nooit twijfelen,
die altijd weten, en béter weten,

het slag dat overal een uitroep teken bij plaatst.
Toch hopen wij de Levende Heer te mogen zien.
Daarom bidden we: Christus, ontferm U over ons.

Misschien zwalpen we voortdurend tussen zekerheid en twijfel,
met wankelende hoop uitkijkend naar de toekomst,
met alle vragen van dien.
Toch hopen wij de Levende Heer te mogen zien.
Daarom bidden we: Heer, ontferm U over ons.

God, bij wie liefde het eerste en het laatste woord is,
vouw ons open,
zodat wij voor U en voor elkaar toegankelijk worden. Amen.

Eer aan God:

Eer aan God in de hoge,
schepper van hemel en aarde.
Hij schenkt ons leven, licht en liefde.
Hij schenkt ons zijn Zoon, die ons bevrijdt.

**Vrede op aarde onder mensen
die handen reiken van volk tot volk
en zich verzoenen met elkaar
tot een wereld zonder grenzen.**

Mensen in wie Hij welbehagen heeft,
om hun inzet voor vrijheid en gerechtigheid
en om hun streven naar eerbied
voor alles wat in zijn schepping leeft.

**Eer aan God in de hoge,
want Hij sluit een verbond
met de kleinen en de zwakken
en met allen die aan zijn Boodschap gestalte geven.**

Vrede op aarde aan alle mensen
en zalig zij die vrede stichten,
want zij worden kinderen van God genoemd.

**Moge Hij welbehagen vinden in ons,
als volk onderweg,
in het voetspoor van Jezus,
onze Messias en onze Heer. Amen.**

Openingsgebed:

Op Jezus' Woord zijn wij hier bijeen,
samengeroepen tot gemeenschap.
Creëer in ons midden, Heer, de nodige ruimte
opdat de vrede die Jezus ons toewent,
ons mag verwarmen
en wij haar mogen delen met velen.
Laat gebeuren wat Hem voor ogen stond:
dat wij een volk van vriendschap en vrede worden,
van gedeelde vrijheid en gedeelde levensvreugde. Amen.

Eerste lezing: Uit de Handelingen van de Apostelen (Hand. 5, 12-16)

12 Door de handen van de apostelen
gebeurden er vele tekenen en wonderen onder het volk.
Eensgezind bevonden zij zich allen in de Zuilengang van Salomo.
13 Geen buitenstaander durfde zich met hen in te laten,
maar het volk sprak met grote waardering over hen.
14 Steeds weer sloten zich mensen aan die in de Heer geloofden,
grote groepen mannen en vrouwen;
15 zelfs droeg men de zieken de straat op
en legde hen daar neer op een bed of een matras,
in de hoop dat wanneer Petrus voorbijkwam
in ieder geval zijn schaduw op een van hen zou vallen.
16 Ook de bevolking uit de steden rondom Jeruzalem
stroomde in groten getale toe; ze brachten zieken mee en mensen
die te lijden hadden van onreine geesten, en allen werden genezen.

Tussenzang: Psalm 118 (117), 2-4, 22-24, 25-27a

Refrein: Brengt dank aan de Heer, want Hij is genadig,
 eindeloos is zijn erbarmen!

Stammen van Israël, dankt de Heer,
eindeloos is zijn erbarmen!

Herhaalt het, dienaren van de Heer:
eindeloos is zijn erbarmen!

De steen die de bouwers hebben versmaad,
die is tot hoeksteen geworden.

Dit is de dag, die de Heer heeft gemaakt,
wij zullen hem vieren in blijdschap.

Ach Heer, geef Gij ons uw heil,
ach Heer, geef Gij ons voorspoed!

Begeeft u in optocht met lovertakken,
tot bij de horens van het altaar.

Tweede lezing: (Apok. 1, 9-11a.12-13; 17-19)

Uit de Openbaring van de apostel Johannes

9 Ik, Johannes, uw broeder en uw deelgenoot in de verdrukking,
en in het koninkrijk en de verwachting van Jezus,
ik bevond mij op het eiland Patmos
omwille van Gods woord en het getuigenis van Jezus.
10 Ik raakte in geestvervoering op de dag van de Heer,
en ik hoorde achter mij een stem, luid als een trompet,
11 die riep: `Schrijf wat u ziet op in een boek,
en stuur het aan de zeven gemeenten.
12 Ik keerde mij om, om te zien wie mij had aangesproken.
En toen ik mij omkeerde, zag ik zeven gouden kandelaars,
13 en tussen de kandelaars iemand als een Mensenzoon,
gekleed in een gewaad dat tot de voeten reikte,

en met een gouden gordel om zijn borst.

14 Zijn hoofdhaar was wit als sneeuw witte wol,
en zijn ogen vlamden als vuur.

15 Zijn voeten waren als koperbrons dat in de oven is gegloeid,
en zijn stem klonk als het gedruis van vele wateren.

16 In zijn rechterhand had Hij zeven sterren,
uit zijn mond kwam een scherp, tweesnijdend zwaard,
en zijn gelaat schitterde als de zon in haar kracht.

17 Toen ik Hem zag, viel ik als dood voor zijn voeten.
Maar Hij legde zijn rechterhand op mij en zei: `Wees niet bang.
Ik ben het, de eerste en de laatste,

18 de levende. Ik was dood, en zie, Ik leef tot in alle eeuwigheid,
en Ik heb de sleutels van de dood en het dodenrijk.

19 Schrijf op wat u gezien hebt,
zowel wat nu is als wat hierna zal gebeuren.

Tussenzang: ZJ 413 Dit is de dag

<https://www.youtube.com/watch?v=coW7-Abr3pU>

Dit is de dag die de Heer heeft gemaakt en gegeven.
Laat ons Hem loven en danken, verheugd dat wij leven.
Diep in de nacht heeft Hij verlossing gebracht,
heeft Hij ons licht aangeheven.

Waren wij dood door de zonde, verminkt en verloren,
doven van harte, verhard om zijn woord niet te horen.
hij is zo groot, Hij overmande de dood.
Wij zijn in Jezus herboren.

Nu zend uw Geest als een vuur, als een stem in ons midden,
dat wij van harte elkander verstaan en beminnen,
en zo voortaan eren uw heilige Naam
en U in waarheid aanbidden.

Evangelie: (Joh. 20, 19-31)

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes

19 Op de avond van die eerste dag van de week
waren de leerlingen bij elkaar.

Hoewel de deur op slot was uit vrees voor de Joden,
kwam Jezus. Ineens stond Hij in hun midden en zei: `Vrede!'

20 Na deze groet toonde Hij hun zijn handen en zijn zijde.
Vreugde vervulde de leerlingen toen ze de Heer zagen.

21 `Vrede', zei Jezus nogmaals.
`Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zo zend Ik jullie.'

22 Na deze woorden ademde Hij over hen.
`Ontvang de heilige Geest', zei Hij.

23 `Als jullie iemand zijn zonden vergeven, dan zijn ze ook vergeven;
als jullie ze niet vergeven, dan blijven ze behouden.'

24 Tomas, een van de twaalf, ook Didymus genaamd,
was er niet bij toen Jezus kwam.

25 De andere leerlingen vertelden hem: `We hebben de Heer gezien.'
Maar hij zei: `Ik wil zijn handen zien, met de gaten van de spijkers erin;
ik wil ze met mijn vingers voelen. Ik wil met mijn hand de opening in zijn zijde voelen.'

Anders geloof ik niet.'

26 Acht dagen later waren de leerlingen weer bijeen, en nu was Tomas erbij. Hoewel de deur op slot was, kwam Jezus. Ineens stond Hij in hun midden en zei: 'Vrede!'

27 Vervolgens richtte Hij zich tot Tomas:
'Kijk maar, hier zijn mijn handen; kom nu maar met je vinger. En kom met je hand om de opening in mijn zijde te voelen. Wees niet langer ongelovig, maar gelovig.'

28 Hierop zei Tomas: 'Mijn Heer! Mijn God!'

29 Jezus zei: 'Omdat je Me gezien hebt geloof je? Gelukkig zij die zonder gezien te hebben toch tot geloof komen.'

30 Nog veel andere tekenen heeft Jezus voor de ogen van zijn leerlingen verricht, die niet in dit boek zijn neergeschreven.

31 Die welke u hier vindt, zijn neergeschreven opdat u zult geloven dat Jezus de Messias is, de Zoon van God, en opdat u door te geloven leven zult bezitten in zijn naam.

Overwegingen:

Ik weet niet hoe het met u gesteld is, maar ik heb al vele jaren lang compassie met Thomas.

Het lijkt me toch wel wat, de geschiedenis moeten ingaan met het predicaat: 'de ongelovige'...

Mij schijnt het toe dat hij toch niet anders was dan de andere leerlingen. Hij had gewoon de brute pech van afwezig te zijn op het ogenblik dat Jezus verscheen.

De anderen hadden gemakkelijk praten: "de Heer is verrezen". Ze hadden het gezien. De Heer was hen verschenen. Niet aan Thomas. Thomas wil feiten zien. Net zoals de anderen. Niet meer en niet minder.

Nu leggen wij de focus geheel en al op die Thomas, maar in het evangelie staat er ook nog iets anders, en we gaan er vrijwel achteloos aan voorbij: de Verrezen Heer schenkt aan zijn leerlingen de Heilige Geest zodat zij voortaan zonden kunnen vergeven. Dat is alles behalve een detail.

Dat Jezus uit de dood is opgestaan behoort tot de kern van ons geloof. Dat de vergeving van zonden daar alles mee te maken heeft lijken wij al te vaak uit het oog te verliezen. En toch lijkt het mij dat leven, voor ons, daarmee begint. Dat de kwaliteit van ons leven staat of valt met de vergeving die mensen elkaar kunnen schenken.

We zeggen het toch ook dikwijls...

Dat is geen leven, zeggen we.

Dat is geen leven als partners steeds verder van elkaar vervreemden.

Dat is geen leven als vetes ons jarenlang blijven achtervolgen en wij op de lange duur eigenlijk niet meer weten waar en wanneer het wiel precies afliep.

Het is inderdaad geen leven als de toekomst helemaal vast loopt in wat mensen in het verleden verkeerd gedaan hebben.

Nu leveren heel wat mensen een heroïsche strijd om wat fout was of fout liep weer goed te maken. Maar een gebroken vaas, die gelijmd is, blijft een gebroken vaas. En dat is dan nog maar een vaas... ook geslagen wonden helen, maar er blijft altijd wel een litteken achter.

Goed maken, ja...

Als alles goed is, of goed komt, hangt af van de ander, of hij wel bereid is vergeving te schenken...

Is een gelijmde vaas voor hem nog mooi genoeg om uit te stallen... is een getekend lichaam sterk genoeg om ondanks het litteken te functioneren? Dat is de vraag.

Maar de vraag stellen is ze meteen ook beantwoorden... Wat is vergeving anders dan zeggen: ik draag de wonde die je me deed met me mee. Ik geef die pijn een plaats, maar in liefdesnaam kom ik er nooit meer op terug...

Het is de enige manier om niet vast te lopen... Zonder vergeving gijzelt het verleden de toekomst...

... voor we het weten zitten we vast in een uitzichtloze spiraal van wraak en weerwraak. De geschiedenis leert ons genoegzaam dat we daar niet uit raken.

Goede mensen,

Het is geen toeval dat verrijzenis en vergeving hand in hand gaan.

Zonde en kwaad kunnen even dodelijk zijn als de fysieke dood...

Het was Paulus die schreef, in een of andere brief, dat door de zonde de dood in de wereld is gekomen.

En het klinkt vreemd, maar als we kijken naar hoeveel leefbaarheid verloren gaat bij zoveel dat we zeggen en doen, dan moeten we vaststellen: hij heeft gelijk...

God schenkt aan mensen de kracht van verrijzenis als we sterven...

Hij geeft ons de kracht van leven hier en nu, als we erin slagen pijn aan de kant te schuiven en vergeving te schenken...

Het is te jammer dat een stuk leven verdwijnt of mislukt door de fouten die we maken...

Dat is geen leven...

Daarom is de kracht van vergeving ook de kracht tot leven.

Een stukske verrijzenis, dat wij waar kunnen maken voor elkaar.

Mensen geven elkaar het leven. Als we vergeven, verrijzen we aan elkaar.

(pr. Wim Seynaeve)

Litteken

Hij zou zijn 'snee' aan elke bezoeker laten zien,
de snee van zijn operatie van zoveel decimeter lang.
Want zijn litteken is het heilig waarmerk
van al het leed dat hij geleden heeft.

Zo plaatsen wij een monument
op alle plaatsen waar zoveel mensen hebben afgezien:
in de kampen van de holocaust, op de slagvelden
en in de platgebombardeerde steden.
Een monument als blijvend teken van geleden leed.

Laat mij de sporen van zijn lijden zien, zei Thomas,
mijn hand in zijn doorboorde zijde leggen.
Want anders kan ik niet geloven.
Dan is Hij de Messias niet
die alle leed en lijden kan genezen.

Nog altijd zeggen mensen, vanuit de oude Thomastwijfel:
als ik persoonlijk niet bemerk
hoe christenen omgaan met het lijden,
hoe zij het leed verwerken tot nieuwe levensmoed,
dan kan ik niet geloven dat Hij iets in hun leven doet.

Zo kan elke christen in de loop der tijden
een stukje van dat glorieuze litteken zijn:
de sporen van het zelf geleden leed,
nog slechts een donkere schaduw in de ogen,
terwijl de diepe vreugde, onverwoestbaar en aanstekelijk,
het heilige waarmerk blijft dat Hij verreest.

(Manu Verhulst)

Hij was een man uit één stuk, een echte volgeling.
 Hij was bereid om met Jezus te sterven.
 Na Pasen trok hij zich niet terug achter gesloten deuren.
 Geloven was voor hem niet bevangen zijn door angst.
 Eerder was hij een realist,
 een die aan lijden en dood
 een plaats wist te geven.
 Hij moest de wonden van de Gekruisigde
 kunnen herkennen in de Verrezene.
 Toen hij zijn Meester zo mocht ontmoeten,
 toen ging hij door de knieën.
 Als eerste van de leerlingen sprak hij zijn geloven uit:
 "Mijn Heer en mijn God!"
 Hij was ervan overtuigd: de Gekruisigde leefde!
 Daarvan heeft hij toen in lief en leed getuigd.
 Hij is niet de ongelovige, maar degene die gelooft;
 een realist met beide voeten in de harde werkelijkheid;
 voor ons een voorbeeld om te gaan geloven
 midden in onze wereld.

(Wim Holterman osfs)

 Vrede zij met u!
 Jij met je zoeken en twijfelen.
 Jij, Thomas,
 ook Didymus, Tweeling genoemd,
 want je schippert tussen
 'wel willen geloven'
 en 'niet kunnen geloven',
 tussen 'eerst zien en daarna geloven'
 en 'geloven zonder te zien'.

Vrede zij met u.
 Laat Gods Geest maar binnen in je leven.

Vrede zij met u.
 Steek je handen uit
 en leg ze in de wonden
 van de lijdende medemens.
 Want dat zijn vandaag
 de wonden van de Christus.
 Alleen door je te laten raken
 kan je tot geloof komen.
 Zo sprak de Verrezene
 en zo spreekt Hij nog altijd.

Woorden van geloof:

Ik geloof dat het leven mij geschonken werd
 door God, onze Vader, Bron van liefde.
 Ik geloof dat ik geroepen ben
 om mee te werken aan een toekomst
 die voor elke mens menswaardig is.

**Ik geloof in die uitzonderlijke Mens
 die niet geleefd heeft voor Zichzelf.
 Ik geloof in die Mens
 die wij kennen als Zoon van mensen**

**en Zoon van God,
die een ereplaats gaf aan mensen
die over het hoofd werden gezien.**

Ik geloof dat zijn Geest onder ons werkt
als wij in zijn naam samen zijn
en wij elkaar levenskansen geven.
Ik geloof dat zijn Geest
ons telkens weer aanspoort
om naar elkaar om te zien
en zo mensen te worden met en voor elkaar.

**Ik geloof dat ons leven
niet zal eindigen in het zinloze niets,
maar dat wij eens zullen leven
bij de Bron van liefde die ons dit leven schonk. Amen.**

Voorbeden:

L.: Bidden we voor de Kerk.
Dat zij in al haar activiteiten
signalen van hoop en toekomst mag geven,
vooral daar waar mensen lijden en verdriet hebben.
Laten wij bidden...

Bidden we voor allen die ontmoedigd en terneergeslagen zijn.
Dat zij moed mogen putten uit de verkondiging van Pasen:
vreugde na verdriet, leven na de dood.
Laten wij bidden...

Bidden we voor ons allen.
Dat wij ons niet laten verblinden door schone schijn
en dat de ontmoeting met de Verrezen Heer, die ons zijn wonden toont,
ons telkens weer omvormt tot mensen met een warm en meevoelend hart.
Laten wij bidden...

Heer, onze God,
zo openlijk als Thomas zullen we uw Zoon niet zien,
maar met de ogen van het geloof
weten we Hem nabij in de maaltijd die wij nu vier.
Moge zijn voorbeeld ons aansporen om uw droom
van wereldwijd breken en delen waar te maken. Amen.

(vrij naar Tiemen Brouwer)

Lied: Gij zijt voorbijgegaan - Huub Oosterhuis

<https://www.youtube.com/watch?v=BPJoJ8Gh8a0>

uitleg: <https://www.liedboekcompendium.nl/lied/607-gij-zijt-voorbijgegaan-570>

Gij zijt voorbijgegaan,
een steekvlam in de nacht.
De vonken van uw naam
zijn ogen in ons hart.
In flarden hangt uw woord
om onze wereld heen,
wij leven in U voort,
wij zijn met U bekleed.

Gij zijt voorbijgegaan,
 een voetspoor in de zee.
 Gij zijt te ver gegaan,
 Gij zijt een mens te veel.
 Gij zijt voorgoed, Gij zijt
 verborgen in uw God.
 Geen stilte spreekt U uit,
 ondenkbaar is uw dood.

Gij zijt voorbijgegaan,
 een vreemd bekend gezicht,
 een stuk van ons bestaan,
 een vriend, een spoor van licht.
 Uw licht is in mijn bloed,
 mijn lichaam is uw dag,
 ik hoop U tegemoet
 zolang ik leven mag.

Gebed over de gaven:

Heer, onze God,
 brood en wijn hebben wij hier bijeen gebracht,
 zoals U ook hebt gedaan op het laatste avondmaal.
 Doe ons beseffen dat Jezus alleen aanwezig kan zijn
 in een gemeenschap die breekt en deelt.
 Zet ons op het spoor van die liefde,
 zodat zo uw Koninkrijk kan groeien,
 vandaag en alle dagen van ons leven. Amen.

Groot Dankgebed:

In uw naam zijn wij hier samen.
 Wij noemen U God en Vader.
 Niemand heeft U ooit gezien,
 maar elke dag opnieuw
 is het duidelijk hoe U werkzaam aanwezig bent
 daar waar mensen elkaar vinden en van elkaar houden,
 waar mensen de handen in elkaar slaan
 en kleine stappen zetten om deze wereld om te bouwen
 tot uw wereld.

Wij zien U aan het werk, God,
 in de ontluikende liefde tussen mensen,
 in groeiende solidariteit, in blijvende verbondenheid,
 in de kleine en grote inzet voor vrede en gerechtigheid.

Wij zien U aan het werk in Jezus, uw Zoon:
 de woorden die Hij sprak, waren uw woorden
 en worden nu de onze.
 Zijn keuze voor kleine mensen was uw keuze
 en wordt nu de onze.

In Hem hebt U uw droom in onze handen gelegd:
dat lammen niet lam blijven en doven niet doof.
Dat er voor elke mens leven mogelijk is,
leven in overvloed.

Hem willen wij hier noemen als inspiratie,
als wegwijzer voor ons leven,
als blijvende oproep om te blijven doen
wat Hij heeft gedaan.

INSTELLINGSVERHAAL

Dit is de kern van ons geloof:
Her Jezus, wij verkondigen uw dood
en wij belijden tot Gij wederkeert dat Gij verrezen zijt.

Daarom bidden wij U: beziel ons met uw Geest.
Dat wij vanuit zijn inspiratie weten wat groeikracht heeft.
Dat wij midden de ontmoediging de fantasie bewaren
en wegen blijven vinden naar de nieuwe toekomst
die U ons in handen hebt gegeven.
Dat onze hand niet slaat, dat onze mond niet verraadt,
dat wij geen mens verloochenen.

En dat wij hen niet vergeten die op ons blijven rekenen:
zij van wie wij houden en zij van wie wij nog niet genoeg houden.
Dat wij hen niet vergeten die naast ons staan,
ons voorgaan en bemoedigen,
en hen met wie wij samen op weg zijn
naar menswaardiger samenleven.

Dat wij evenmin hen vergeten die van ons zijn heengegaan:
dat zij tot ons blijven spreken,
ons verder oproepen en inspireren,
ook nu zij gestorven zijn.

Beziel ons met uw Geest, dat wij elkaar bewaren
en voortstuwen in de richting van menswaardigheid.
Dat wij waakzaam zijn om de tekens van hoop te zien
en dat wij zelf zo een teken mogen worden.

Daarvoor willen wij ons inzetten
- samen - met U en voor U vandaag en alle dagen. Amen.

Onze Vader:

"Zoals de Vader Mij gezonden heeft,
zo zend Ik jullie" zei Jezus.
Als gezonden willen wij, in Jezus' spoor,
bidden tot zijn en ons aller Vader: **Onze Vader...**

Eeuwige God,
U kent ons geloof en onze twijfels,
onze goede wil en ons menselijk falen.
Richt ons op, voorgoed, en keer ons tot leven.
Dan zullen wij hoopvol kunnen uitzien
naar de komst van Jezus Messias, uw Zoon.

Want van U is het Koninkrijk ...

Vredeswens:

Breek onze gesloten deuren open, Heer.
Moedig ons aan
opdat wij, zoals destijds de jonge christengemeenschap,
krachtig getuigenis zouden afleggen van uw verrijzenis.
Moedig ons aan
opdat ook wij onze rijkdom en onze persoon
zouden uitdelen aan al wie daaraan behoefte heeft.
Dan zullen wij uitgroeien tot een volk van vrede,
één van hart en één van ziel.

De vrede van de Heer zij altijd met U.

Communie

Lied: ZJ 405 Christus is verrezen

<https://www.youtube.com/watch?v=7Ai3KhFuDcQ>

refrein: Christus is verrezen, alleluia, alleluia.

Christus is verrezen.
Naar 't water van het leven gaat uit, uw Herder tegemoet,
ziet en smaakt zijn overvloed. Alleluia.

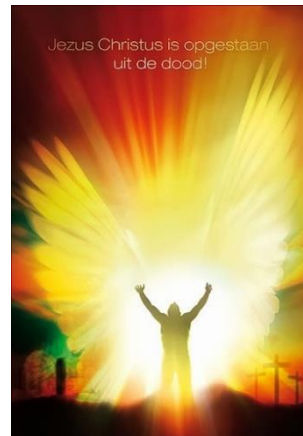
Herder van de schapen, noem ons bij onze namen!
Uw kudde heeft uw stem gehoord:
roep ons samen rond uw woord. Alleluia.

Gij die vreest en twijfelt,
herkent uw Heer en Heiland die in de avond breekt het brood,
en voor u de Schrift ontsloot. Alleluia.

Zalig die gelovend hun God herkennen mogen!
Betast de wonden van de Heer,
knielt in deemoed voor Hem neer. Alleluia.

Slotgebed:

God,
getekend met wonden
is uw Zoon, verheerlijkt, uit de dood opgestaan.
Geef dat wij elkaars gebrokenheid
verdragen en helpen verlichten.
Dat wij ons, met open ogen,
toevertrouwen aan uw Goede Boodschap.
Dat wij, zoals de leerlingen,
één van hart en ziel,
durven getuigen van de liefde
en vrede waaruit wij leven. Amen.

Zegen en zending:

Om buiten de beschutting van deze muren teken van vrede te kunnen zijn
ondanks alle angst en verdriet,
ondanks scherven en littekens,
wil God, die het leven lief heeft, ons zegenen:
in de naam + van de Vader, de Zoon en de H. Geest. Amen.

Dessertje:

Littekens – Matthijn Buwalda & Stephanie Struijk

< album: 'Bang voor niks' (2022)

<https://www.youtube.com/watch?v=jtEZ9pMnPLY>

Ik ben een schilderij met een scheur erin
Ik ben een auto met een kras
Ik ben de kraan die maar blijft lekken
Ik ben niet meer wie ik was

Ik ben de deur die maar blijft kraken
Ik ben de beker met de barst
Ik ben het lampje dat soms flikkert
Ik ben niet meer wie ik was

Maar ik heb nog veel te geven hoor
'k Draag mijn littekens met trots
Ik heb er net zoveel als iedereen
Alleen heb ik ze niet verstopt

Ik ben de jas die niet meer dicht kan
Ik ben de radio die stoort
Ik ben de koelkast die geluid maakt
Ik ben niet meer als hiervoor

Ik ben de vloer die niet gelijkligt
Ik ben het kastje zonder greep
Ik ben de wifi die soms wegvalt
Ik ben niet meer wie ik ben geweest

Maar ik heb nog veel te geven hoor
'k Draag mijn littekens met trots
Ik heb er net zoveel als iedereen
Alleen heb ik ze niet verstopt

Zie je de schoonheid in de shade
Zie je de rijkdom in gebrek
Lijm je de barsten met genade
Of hou jij jezelf weer voor de gek

Want je hebt nog veel te geven hoor
Draag je littekens met trots
Je hebt er net zoveel als iedereen
Maar de meesten hebben ze verstopt

Iemand schreef als commentaar bij dit prachtige liedje: *"Juist in het Licht gaan staan met al je littekens geeft je de mogelijkheid om meer te geven."*

